

MIMOSA

CHORÍN

(*Acacia dealbata*)

CLASE: Anxiospermas

ORDE: Fabales

FAMILIA: Leguminosas

Árbore de copa esférica que pode acadar 20 m de altura, co toro recto e a tona de cor gris-púrpura, escura nos exemplares adultos.

É unha árbore orixinaria de Australia que se atopa silvestre por moitas zonas de Galicia, en especial no litoral e Ourense. Foi introducida como especie ornamental e nalgúnhas zonas constitúe unha praga xa que se propaga facilmente por sementes e por brotes da propia raíz. A madeira empregase en carpintería e as varas como soportes en cultivos de horta.

As follas son persistentes, alternas, compostas, dobrelemente pinnadas de ata 12 cm de lonxitude.

As flores son espidas e agrupadas en acios de cabezas esféricas de cor amarela intensa. Despíden un arume característico. Florece en xaneiro-febreiro.

Os froitos son legumes aplastadas, de 5 a 7 cm de lonxitude agrupados en acios. Ao secar abren e lanzan as sementes.

ACACIA

(*Acacia melanoxylon*)

CLASE: Anxiospermas

ORDE: Fabales

FAMILIA: Leguminosas

Árbore de copa densa e ovoide que pode acadar os 30 m de altura, co toro dereito e a tona gris escura ou castaña con fisuras verticais finas.

É orixinaria de Australia e Tasmania e foi introducida como especie ornamental procedente de Portugal. Atópase espontánea en moitas zonas da costa, en especial nas Rías Baixas. Pode chegar a converterse nunha praga porque se estende facilmente. A súa madeira é moi dura e apreciada en ebanistería.

Os froitos son legumes aplanadas duns 5 a 10 cm de lonxitude. Ao secar abren para deixar saír as sementes.

Acacia do Campus da Universidade Santiago. Ten arredor de cen anos, 23 m de altura e 4,40 m de perímetro troncal.

Acacia longifolia. Árbore ou arbusto de ata 6 m de altura que se pode atopar naturalizada nalgúns puntos das Rías Baixas e nos arredores da Coruña.

A acacia ten dous tipos de follas. As verdadeiras son compostas, dobrelemente pinnadas, e aparecen so nos exemplares novos. As follas falsas, peciolo transformados (filodios) de forma oval-lanceolada, duras e lisas, son as comúns nos exemplares adultos.

As flores son espidas, agrupadas en acios de cabezas esféricas de 1 a 2 cm de diámetro, de cor amarela crara. Despíden un arume característico. Florece entre marzo e abril.

FALSA ACACIA

(*Robinia pseudoacacia*)

CLASE: Anxiospermas

ORDE: Fabales

FAMILIA: Leguminosas

Árbore de copa alta, ampla e irregular, co toro dereito e as ponlas espiñentas. A tona é de cor gris-parda con fendas. Orixinaria do centro e leste de Norteamérica. Atópase plantada e asilvestrada nas beiras de estradas, camiños e ferrocarril, sobre todo polo litoral. Compórtase como especie invasora. Foi moi empregada como especie ornamental. Ten unha madeira dura e de boa calidade que se emprega para facer travesas, mangos de ferramentas, mobiliario...

Os exemplares máis antigos e grandes que se atopan en Galicia están nas alamedas de Santiago e Pontevedra e no Parque de Castrelos de Vigo.

Robinia do Parque de Castrelos (Vigo)

As follas son caedizas, alternas, compostas formadas por foliolos ovais (8 a 18) de cor verde-gris. Ten as estípulas transformadas en espiñas

As flores son hermafroditas, papilionáceas, brancas, olorosas e agrúpanse en acios. Florece de abril a xuño.

Os froitos son legumes de 6-8 cm de lonxitude de cor parda lustrosa. Maduran a finais do verán.

Robinias da Alameda do Campo de Santo Domingo. Pontevedra. Foron plantadas a mediados do século XIX. Teñen 17 e 14 m de altura e arredor de catro m de contorno.

EUCALIPTO

Adela Leiro, Mon Daporta

(*Eucalyptus globulus*)

CLASE: Anxiospermas

ORDE: Mirtales

FAMILIA: Mirtáceas

Árbore de copa cónica, vertical e laxa que pode acadar máis de 60 m de altura, co toro recto e a tona de cor gris a castaña crara que se desprende en tiras verticais. As ponlas e brotes novos teñen sección cadrada con prolongacións nas beiras. Toda a planta ten un cheiro típico. É orixinaria de Australia e atópase formando bosques de plantación en toda a parte baixa de Galicia. É de crecemento moi rápido e compórtase como invasora. Os primeiros eucaliptos de Galicia proceden de sementes chegadas de Australia no ano 1860. Durante anos usouse como árbore ornamental en xardíns e parques, e a partir de 1940 comezou a súa propagación para a repoboación de montes fomentada polas industrias de pasta de papel. A madeira de eucalipto é unha das de mellor rendemento e calidade para fabricar pasta de papel, pero tamén se emprega en construción (armazóns, pisos), bateas, mobles... As follas empréganse en infusión contra os catarros e bronquites. En Galicia podemos atopar outras especies de eucaliptos en cultivos forestais ou como especies illadas en parques e xardíns.

O eucalipto ten dous tipos de follas persistentes: as novas son de forma oval-lanceolada, de cor verde-gris crara (cubertas de cera) sentadas e opostas; as adultas en forma de fouce, coirentas, son alternas e non fan sombra.

As flores son hermafroditas, espidas, formadas por un cáliz cónico e tapadas por un opérculo que ao desprenderse deixa ao descuberto numerosos estames finos e un pistilo grosso.

Os froitos son caixas de forma cónica de na que destacan as costelas laterais. Ábrense por varios cortes radiais na parte alta e deixan caer as sementes.

Eucalipto da Casa de Reimunde. Reiriz (Foz-Lugo). Ten 48 m de altura e máis de 10 m de perímetro.

Eucaliptos (*Eucalyptus globulus*) do Pazo de Rubiáns (Vilagarcía). Miden 42 e 40 m de altura e o máis grosso ten 12 m de perímetro.